

UN VEÍ ANOMENAT... Godoy, humorista

Wellington Ángel Romero 'Godoy', l'humorista uruguaià conegut simplement com a Godoy, torna diàriament a casa seva, al Carmel, al cim de la ciutat, després de presentar a l'Alexandra Teatre la quarta temporada del seu monòleg 'Verás que todo es mentira'.

«Al barri del Carmel tothom té un gos»

CARME ESCALES
BARCELONA

L'humorista Godoy resideix al Carmel, un barri que està situat a 300 metres d'altitud sobre el nivell del mar, a la part de Barcelona on la ciutat s'acosta més al cel i té les seves millors vistes. El Carmel és «un barri molt barri» –tal com el defineix ell–, que estant-s'hi sent que deixa ben lluny la ciutat. «Visc en un carrer on no se sent res», destaca. En canvi, solament uns carrers més avall del cim del turó on viu, els comerços i altres llocs que són molt apreciats per Godoy, com ara la biblioteca municipal El Carmel-Juan Marsé, configuren un barri en el qual no falta res. «I els diumenges està tot obert», detalla aquest humorista uruguaià. L'interpret té en cartell a l'Alexandra Teatre el seu monòleg *Verás que todo es mentira*. És la quarta temporada d'aquest espectacle en què aquest veí del Carmel, al qual li encanta cuinar, salpebra amb ironia la ficció i la realitat, la veritat i la mentida.

Sempre a la muntanya

Godoy compagina la seva vida al Carmel amb les seves estades a Vallvidrera, dues cases i dos refugis de pau en plena naturalesa. «A la de Vallvidrera –que vam comprar l'any 1974– hi tenim fins i tot arbres fruiters. Allà m'hi entretinc molt», afirma. Al Carmel, les fruites i verdures les consumeix del mercat i de les múltiples botigues de la zona. «Aquest és un barri curiós. Moltes de les casetes i torres que hi ha van ser segona residència dels burgesos del barri de Gràcia. Els de l'Eixample anaven a Vallvidrera», explica. «A principis del segle passat, això es va omplir de gallecs, extremanys i andalusos. Encara avui al barri no se sent parlar gaire en català», assenyala. «A l'edifici on visc som 16 veïns, gairebé tots jubilats, i ningú parla català», afegeix Godoy. «Això és un barri barri i de veterans com jo», diu. «I aquí tothom té un gos», constata. «Quan jo hi vaig arribar, que va ser perquè hi vaig trobar un pis que em va convenir, vaig sortir a recórrer el barri», recorda. «I em vaig cansar molt», reconeix. «La instal·lació d'escalles elèctri-

ques ha representat un gran progrés per al veïnat, que ha anat envellint aquí. Surts a passejar i veus a tothom passejant, als parcs, als bancs buscant el sol...», descriu el monològista, que podria escriure un guió amb tot el que observa a l'entorn de la casa del Carmel. «Jo visc de l'observació», puntualitza. «Aquí al barri hi resideixen unes 40.000 persones,

però és molt tranquil, no hi ha xivarri. Jo m'hi sento molt còmode, però bé, joestic bé a tot arreu», reconeix. «Però a Barcelona no hi podria viure. Fa temps que vaig perdre la ciutat. És ben rara la vegada que m'hi quedo després del teatre, perquè ja no és com abans. Fa 30 anys, sorties del teatre i podies anar a tertuliar fins a les cinc o les sis de la matinalda. Era una altra època», rememora el còmic.

I una de les seves millors experiències, en els mesos d'estiu, és tornar de nit al Carmel. «Pujo amb la moto i m'embriaga l'olor de la dama de nit. Està ple d'aquestes flors», explica. «I a l'hivern, aquí dalt sempre hi ha uns graus menys respecte al centre de Barcelona. Quan fa molt de fred, el que a baix és pluja aquí és aigua neu», assenyala.

La vinya del Senyor

«Som a la muntanya Carmel, que en hebreu significa la vinya del Senyor», explica Godoy. Doncs bé, en aquesta vinya del Senyor, el veí sent que ho té tot al seu abast i que el barri també està a l'abast de tot arreu amb comunicacions de transport públic que arriben des del centre de la ciutat. «Els autobusos 24, 28 i 92 i el metro arriben fins aquí. Està molt bé». I, una vegada al barri, els pendents de la muntanya en què s'assenta, o precisament a causa d'aquests pendents, el teixit comercial també ho posa tot a l'abast. «Hi tenim botigues de tota mena, matalassers, ferreteries... i moltes vegades repetides, una al costat de l'altra», aclareix.

Per a tot el que sigui fresc, Godoy sempre s'estima més anar al mercat. «Els comerciants t'aconsellen el millor que pots endur-te cada dia», agraeix el veí, amant de preparar «guisats de llenties i mongetes blanques amb cloïsses». I afegeix: «I perquè no es refredi a taula, perquè en preparo una olla ben gran, vaig comprar en un mercat ambulat de Montevideo –la seva ciutat natal– un trasto amb una metxa. És per fer fondues, però el faig servir per mantenir calents els guisats», explica. Ja ho diu en el seu espectacle, «a viure, no te n'ensenyen, a viure se n'aprèn», i Godoy ho ha après a fer molt bé al Carmel. ≡

JORDI PERDIGÓ

Mercat del Carmel «Tot més natural i fresc»

«L'ENGANT QUE TÉ EL MERCAT NO EL TÉ EL SÚPER. AQUÍ HI HA UNA COMPLICITAT ENTRE CLIENTS I BOTIGUERS, ELLS SABEN QUÈ VOLS».

Biblioteca El Carmel-Juan Marsé «Una meravella»

«M'ENCANTA! HI VINC A BUSCAR LLIBRES I VÍDEOS I MENJO UN CROISSANT A LA TERRASSA. AQUESTS ESPAIS MUNICIPALS DE CULTURA SÓN UNA JOIA».

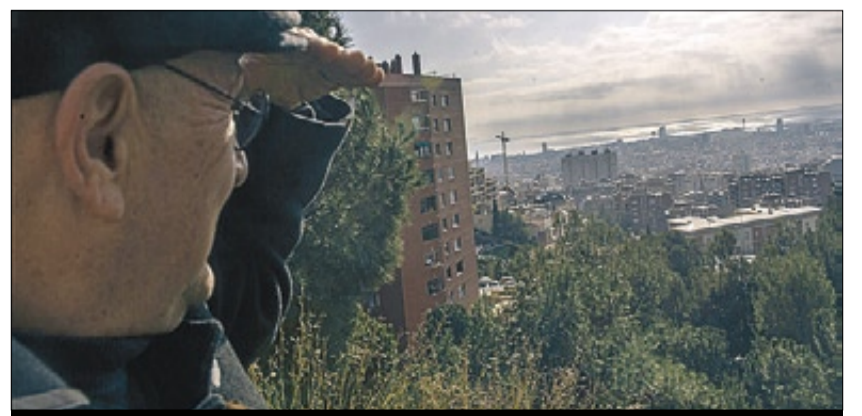
El gran santuari Mare de Déu del Mont Carmel

GODOY S'HA INTERESSAT MOLT PER L'ORIGEN DEL BARRI EN QUÈ VIU, ON EL 1864 ES VA AIXECAR L'ERMITA QUE VA DONAR PAS AL GRAN TEMPLE.

Imant del Carmel Braves i més tapes de referència

«EL CAP DE SETMANA ESTÀ FINS AL CAPDAMUNT, HI VE GENT DE TOT ARREU», EXPLICA EL CÒMIC AL BAR LAS DELICIAS (CARRETERA DEL CARMEL, 106).

Jardins de Juan Ponce Al vessant de Collserola

«SEMPRE QUE PUC FAIG UNA VOLTA A PEU PERQUÈ EL BARRI TÉ MOLTÍSSIMS MIRADORS. EN 10 MINUTS SÓC AL PARC GÜELL».